

ningen kan medvirke til at få nedbragt ventetiderne ved vores retter. Det er vi overordentlig interesseret i, og vi kan derfor anbefale lovforslaget.

Erling Oxdam (V):

Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby, er forhindret i at være til stede, men jeg kan på hans vegne tilkendegive, at Venstre ser positivt på det foreliggende lovforslag, hvis økonomiske konsekvenser på den anden side naturligvis indgår i de løbende finanslovforhandlinger.

Venstre kan således støtte, at forsøgsordningen med rejsedommere gøres permanent fra 1. januar 1996 på den i lovforslaget nævnte måde. Ordningen har vist sig at være nyttig, og den er med til at bringe den alt for lange sagsbehandlingstid ved domstolene ned, navnlig ved byretterne. Man får oven i købet en ekstra rejsedommer ved Københavns Byret, hvor der i forsøgsperioden alene har været én. Nu vil der være to efter indstilling fra præsidenten.

Der er imidlertid en ting, som jeg vil bede ministeren have opmærksomheden rettet mod, og det er det forhold, at der har været eksempler på, at rejsedommerne hentes blandt retsassessorer ved mindre dommerembeder, som dermed kommer i den situation, at man mangler en erfaren assessor til at aflaste dommeren og til at varetage f.eks. komplicerede skifteretssager.

I den forbindelse vil jeg dog pege på, at jeg ser med tilfredshed, at det er Retsplejerådets opfattelse, at den foreslåede ordning ikke rejser problemer i forhold til grundlovens bestemmelser om dommers uafsættelighed. Man kunne jo tænke sig, at når der nu på en måde kan kostes rundt med disse rejsedommere, kunne det gå ud over dem, hvis de ikke gjorde det ordentligt eller der var utilfredshed. Sådan er det ikke. Det er der ikke tale om her. De er stadig væk beskyttet af grundlovens § 64, 2. punktum.

Efter Venstres mening er det vigtigt, at man i ministeriet er opmærksom på, at der ved sådanne mindre embeder straks sker genbesættelse af den stilling, som bliver ledig ved udnævnelsen af rejsedommeren, og at denne genbesættelse sker med en erfaren jurist. Sker det ikke, bliver der nemlig en sagspuddel ved netop dette dommerembede.

Venstre støtter også forslaget om, at det skal være muligt af ressourcemæssige grunde at flytte værnetinget i større straffesager, som det nu er foreslået i lovforslaget. Det vil være overordentlig praktisk og uden særlige betænkelighe-

der og uden besvær for de implicerede parter. Det er simpelt hen en smiddiggørelse.

Venstre kan naturligvis også støtte, at den snart 100 år gamle og forældede bestemmelse om dommers bopælspligt i den retskreds, de er dommere ved, ophæves. Som det er peget på i bemærkningerne, giver færdselsforholdene jo nu mulighed for, at man pendler fra dér, hvor man bor, og til dér, hvor man har sin virksomhed. Det skal selvfølgelig også gælde dommere.

Endelig er der forslaget om ændringen af retsafgiftsloven. Det giver ikke anledning til særlige bemærkninger. Jeg forstår ikke helt, hvad det vil sige, at forsikringsselskaber og banker osv. kan berigtige selve retsafgiften, uden at dokumentet er på tinglysningskontoret. For det er jo kun dokumenter, som skal tinglyses, der skal betale denne retsafgift. Den er i øvrigt også med i finanslovforhandlingerne, idet man kræver den forhøjet fra 700 kr. til 900 kr.

Det er vel således, at instituttet eller forsikringsselskabet nu kan opkræve tinglysningsafgiften, men det skal jo videre til dommerkonto- ret. Selv om det betales med stempelmærker, skal dokumentet vel tinglyses, og jeg kan egentlig ikke rigtig se, hvor forenklingen så kommer ind. Dokumentet skal jo ind over tinglysningskontoret, hvis det er et dokument, der skal tinglyses. Det overlader man vel ikke til andre myndigheder end netop tinglysningskontorerne.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget.

Vi betragter ærlig talt de elementer, der vedrører værnetingsreglerne, bopælspligten og tinglysningsafgiften som værende relativt uproblematisk, og derfor skal jeg kun knytte en enkelt bemærkning til den del af lovforslaget, som omhandler rejsedommerordningen.

Da vi i tidernes morgen gennemførte den forsøgsordning, der eksisterer nu, advokerede jeg for, at jeg syntes, det var principielt betænkeligt, at disse rejsedommere blev ansat under landsretterne. Jeg syntes, det var lidt principielt betænkeligt, at man kunne have en dommer, som fungerede i byretterne, men som var ansat og fungerede under landsretterne, og som derfor efterfølgende måske ikke personligt kunne komme til at sidde og pådømme en sag, som han eller hun havde haft at gøre med i første instans, men der var i hvert fald en vis sammenblanding af de to embeder. Derfor hilser vi med tilfredshed, at der med dette lovforslag lægges